

Met lege handen

De wonderbare broodvermenigvuldiging

Bouwstenen voor een preek over hoe het onmogelijke mogelijk wordt in de gemeenschap van de Heer

Inleiding en inhoud

Met deze preekschets willen we u een handreiking doen voor de invulling van een kerkdienst in de week van de Dorcas Voedselactie. We hopen dat daarmee een duidelijke verbinding kan worden gelegd tussen het Woord van God en onze praktische inzet ten behoeve van de allerarmsten. Achtereenvolgens vindt u hieronder de volgende onderdelen:

- Tekstgedeelte voor de schriftlezing: Marcus 6:30-44 uit de Herziene Statenvertaling.
- Exegetische notities bij het schriftgedeelte.
- Een basisoutline voor de preek.
- Voorbeeldverhalen van mensen die door Dorcas geholpen zijn.
- Enkele praktische handreikingen:
 - Toepassingsvragen.
 - Kinderwerkmaterialen.
 - Verbindingen met de Dorcas Voedselactie.
- Afbeeldingen.
- Een gedicht.

We wensen u veel zegen met uw voorbereiding!

Marcus 6:30-44 (HSV)

Schriftlezing

30 En de apostelen kwamen weer samen bij Jezus en berichtten Hem alles wat zij gedaan en wat zij onderwezen hadden. 31 En Hij zei tegen hen: Komt u zelf mee naar een eenzame plaats, alleen, en rust wat uit; want er waren er velen die kwamen en die gingen, en zij hadden zelfs geen gelegenheid om te eten. 32 En zij vertrokken in een schip naar een eenzame plaats, alleen. 33 En de menigten zagen hen weggaan, en velen herkenden Hem en gingen uit alle steden gezamenlijk te voet daarnaartoe; en zij kwamen er vóór hen aan en gingen samen naar Hem toe. 34 En toen Jezus uit het schip ging, zag Hij een grote menigte en was innerlijk met ontferming bewogen over hen, want zij waren als schapen die geen herder hebben; en Hij begon hun veel dingen te onderwijzen. 35 En toen het al laat geworden was, kwamen Zijn discipelen naar Hem toe en zeiden: Deze plaats is eenzaam en het is al laat; 36 stuur hen weg, opdat zij naar de omliggende gehuchten en dorpen kunnen gaan en broden voor zichzelf kopen, want zij hebben niets te eten. 37 Maar Hij antwoordde hun en zei: Geeft u hun te eten. En zij zeiden tegen Hem: Moeten wij voor tweehonderd penningen brood gaan kopen en hun te eten geven? 38 En Hij zei tegen hen: Hoeveel broden hebt u? Ga eens kijken. En toen zij het te weten gekomen waren, zeiden zij: Vijf, en twee vissen. 39 En Hij droeg hun op om allen in groepen te laten gaan zitten in het groene gras. 40 En zij gingen zitten in groepen van honderd en van vijftig. 41 En toen Hij de vijf broden en de twee vissen genomen had, keek Hij op naar de hemel, zegende en brak de broden en gaf ze aan Zijn discipelen, opdat zij die aan hen zouden voorzetten, en de twee vissen verdeelde Hij onder allen. 42 En zij aten allen en werden verzadigd. 43 En zij raaptten twaalf manden vol met stukken brood op, en wat over was van de vissen. 44 En die de broden gegeten hadden, waren ongeveer vijfduizend mannen.

Exegetische notities

De basis voor de uiteindelijke boodschap

Vers 30: Het gebruik van 'apostelen' gebeurt in het evangelie van Marcus alleen op deze plaats en verwijst naar de bredere opdracht van de leerlingen om mensen te genezen, demonen uit te drijven en het evangelie te prediken (6:7-13). Zij delen in de missie van Jezus Zelf en hebben die verantwoordelijkheid van de Heer zelf ontvangen.

Vers 31 e.v.: De leerlingen worden uit hun comfortzone gehaald: ze hebben geen tijd en plaats om te rusten en te eten, zij moeten tot het uiterste gaan in hun dienst aan de mensen in opdracht van Jezus. Jezus geeft echter veel om hen: de ontferming die Hij voelt voor de mensenmassa geldt ook voor Zijn leerlingen. Het is de bedoeling van Jezus om Zijn leerlingen rust te gunnen op een eenzame plek maar dat wordt hun niet toegestaan, zo drukt de verwachting van de mensen op hen. Jakob van Bruggen meent juist dat de Heer dit opzettelijk zo laat gebeuren en de leerlingen een 'wonderlijk' geschikt moment om te eten' biedt: te midden van de menigte en in een verlaten plaats. Na deze geschiedenis zendt Hij hen immers verder in plaats van alsnog een moment van rust in te lassen.

Vers 34: Jezus reageert met ontferming in plaats van irritatie op de mensenmassa die zich opdringt. Hij kijkt naar de menigte zoals een herder kijkt naar een kudde schapen, zie ook Numeri 27:17. Hiermee wordt Hij geplaatst in de lijn van de OT-verwachting van de Messias, die als een Herder voor Gods volk zal zijn (vergelijk Ezechiël 34:23).

Vers 35-36: Het wonder was niet noodzakelijk, geen laatste redmiddel. De mensen hadden nog naar de dorpen en boerderijen in de omgeving kunnen gaan om zelf eten te kopen. Jezus heeft dus een diepere bedoeling dan alleen een urgente nood te verhelpen.

Vers 37-38: De Heer Jezus is gekomen om de mensen te onderwijzen over het Koninkrijk van God en zo geestelijk te voeden. Hij heeft echter ook oog voor de natuurlijke behoeften van de mensen. Zorg voor geest, ziel en lichaam gaan bij Hem hand in hand. Dat blijkt uit vers 30, waar de apostelen Hem vertellen over wat zij *gedaan* (genezing, bevrijding) én *onderwezen* hadden. Dit blijkt hier opnieuw, nu de Heer niet alleen omziet naar de geestelijke honger van de mensen maar ook naar hun lichamelijke behoefte aan voedsel.

Jezus vraagt het onmogelijke van de leerlingen, wat zij te bieden hebben is volstrekt ontoereikend. Voor de oplossing denkt de Heer niet in de eerste plaats aan het geld in de kas maar aan het brood/voedsel dat de discipelen zelf bij zich hadden. Vijf broden en twee vissen: deze getallen hebben geen speciale betekenis, dit is gewoon het proviand dat de groep voor zichzelf meegenomen had (WBC) of, volgens Johannes 6:9, wat een kleine jongen aanbood (CN). Het was al niet veel voor 13 mensen, laat staan voor meer dan 5.000.

Vers 39-40: Dat gesproken wordt over het 'groene gras' wekt de associatie met Psalm 23:2 en bevestigt opnieuw dat Jezus als een Herder is voor de mensen. NICNT benadrukt de betekenis van de 'wildernis' als locatie: het herinnert aan het volk Israël in de woestijn, vroeger en in de eindtijd, uitgerekend de plaats waar God voorziet.

Het woord voor 'groepen' werd normaal gebruikt in de context van maaltijden en feesten. De symboliek verwijst naar de verdeling van het volk in groepen in het Oude Testament (Exodus 18:25, Numeri 31:14) en wijst vooruit naar hoe God aan het eind der tijden een nieuwe gemeenschap vormt (contra CN). Om aan te geven dat de mensen in zulke groepen gingen aanliggen, gebruikt de evangelist de aanduiding *prasiai prasiai* (die we alleen bij hem vinden). Hij ontleent deze aan de tuinbouw: *prasia* betekent 'tuinbed, bloemperk'. Zoals gewassen 'bed bij bed' worden ingezaaid of geplant, zo gingen de mensen als bloeiende bloemperken bij elkaar op het groene gras zitten. Met deze opstelling wilde de Here Jezus laten uitkomen dat er sprake was van echte tafelgemeenschap en dat in het kader van een feestmaal.

De mensen moeten gaan zitten als voor een maaltijd, nog voor zij doorhebben hoe de Heer daarin gaat voorzien, hier in deze verlaten streek. Een daad van geloof?

Vers 41: Jezus doet wat de vader in het gezin bij de maaltijd doet. Hij spreekt eerst de zegen uit, dat wil zeggen dat Hij God 'zegt' (prijst) om wie Hij is en hoe Hij voorziet, niet dat Hij het brood zegt. Jakob van Bruggen veronderstelt, onder andere op basis van de parallelgedeelten Lukas 9:16 en Johannes 6:11, dat de Heer daarna het brood en de vis heeft gezegend en zo het wonder tot stand bracht. Vervolgens breekt Hij het brood (steeds weer en steeds weer) om dit uit te delen en als teken dat de maaltijd begonnen is. Het wonder wordt benadrukt door de hoeveelheid (allen aten) en de overvloed (zij aten tot verzadiging en er bleef veel over).

Vers 43: Achter het getal 12 moet niet te veel symbolische betekenis gezocht worden: de tekst geeft daar in directe zin geen aanleiding toe. Zowel Joden als Romeinse infanteristen waren gewend een reistas/-mand bij zich te hebben met daarin proviand voor een dag. De leerlingen vullen elk hun eigen reistas en hebben zo ook voor de volgende dag nog genoeg voedsel bij zich (CN, zie ook NICNT). De overvloed heeft wel een eschatologische connotatie: het uiteindelijke Rijk van God is een rijk van overvloed, waar geen tekorten meer zullen zijn. Er zijn ook parallellen met de geschiedenis van Elisa in 2 Koningen 4:42-44, waarmee gezegd wordt: 'meer dan Elisa is hier'.

Vers 44: Het hele gebeuren wijst vooruit naar de komst van het Koninkrijk van God in heerlijkheid. De nadruk ligt bij Marcus echter op het onbegrip van de leerlingen, zie 6:52 en 8:14-21. Zij zien maar niet Wie Jezus werkelijk is, de beloofde Herder en Messias, bij Wie niets onmogelijk is.

Gebruikte commentaren

- Commentaar op het Nieuwe Testament, Jakob van Bruggen (1988, vierde druk 2007).
- Korte Verklaring, J.A.C. van Leeuwen (zesde druk, 1979).
- New International Commentary on the New Testament, William L. Lane (1974).
- Online Studiebijbel, Centrum voor Bijbelonderzoek.
- Word Biblical Commentary, Robert A. Guelich (1989).

Basisoutline

Om verder aan te vullen en uit te werken tot een volwaardige preek

Titel: Met lege handen – De wonderbare broodvermenigvuldiging

5” Inleiding

< 3” < Voorbeeld >

Een actueel verhaal van iemand die onvoldoende voedsel heeft en aangewezen is op de hulp van anderen.

< Introductie thema >

Voedseltekort is een van de meest nijpende problemen. We kunnen ons volstrekt machteloos voelen als we horen hoeveel mensen op deze wereld hiermee te maken hebben. Wat vraagt de Heer in dit opzicht van ons?

2” < Schriftlezing: Marcus 6:30-44 >

18” Body

4” < Context Bijbelgedeelte >

Na het wat trieste verhaal van de dood van Johannes de Doper, grijpt deze geschiedenis terug op de uitzending van de twaalf apostelen in 6:7-13. De leerlingen komen terug bij Jezus om Hem te vertellen wat ze hebben gedaan en onderwezen. Dit gedeelte moeten we dan ook plaatsen binnen hun bredere opdracht om het Koninkrijk te verspreiden. Jezus wil de leerlingen hiermee verder instrueren en oefenen in wat die opdracht inhoudt. Het belangrijkste is dat zij Hem leren kennen als de Messias die Hij is. Uit het vervolg (6:52) blijkt echter dat dat niet gebeurt. Ons leert deze geschiedenis onder andere dat bij Jezus niets onmogelijk is.

< Kernboodschap >

Het onmogelijke wordt mogelijk wanneer wij met lege handen staan.

< 5” < Uitwerking 1: gemeenschap >

Het onmogelijke wordt mogelijk wanneer we met elkaar een gemeenschap van de Heer vormen, die omziet naar de wereld (34-37a, 39-41).

Jezus stelt de apostelen verantwoordelijk voor het voeden van de menigte. Dat zijn zij als groep, vanuit hun apostolische opdracht. Jezus geeft het voorbeeld door Zijn herderlijke ontferming en Zijn niet-aflatende inspanning om de mensen geestelijk te voeden. Hij geeft de leerlingen het brood in handen, maar zij moeten het uitdelen.

Hoe kunnen wij – als kerk – de nood van de wereld dragen? Is dat wat Jezus van ons vraagt? Is niet onze eerste opdracht om het evangelie te verkondigen en zorg te dragen voor de schapen die bij de kudde horen? We zijn bovendien slechts een kleine en slinkende minderheid geworden en de nood is zo groot...

Het is niet in de eerste plaats de nood die Jezus ertoe brengt om zijn leerlingen uit te dagen. De mensen hadden nog voor zichzelf kunnen zorgen, als ze inderdaad naar omliggende dorpen en boerderijen zouden waren gaan. Jezus wil de leerlingen echter iets leren over zijn bewogenheid met en betrokkenheid bij de mensen van deze wereld. Hij wil dat wij net als Hij met herderlijke ontferming omzien naar een ieder voor wie wij iets kunnen betekenen. Daarbij gaat het om zorg voor de hele mens: lichaam, ziel en geest. Er gebeuren wonderen wanneer we zo, als gemeenschap van de Heer, uitreiken naar mensen. Wanneer we geven wat we hebben, zodat we ‘met lege handen komen te staan’, wordt het onmogelijke mogelijk.

< 5” < Uitwerking 2: afhankelijkheid >
Het onmogelijke wordt mogelijk wanneer we het niet langer van onszelf verwachten (30-33, 37-38).

De apostelen waren moe en hadden trek. Ze waren de hele dag in touw en hadden zelfs geen tijd om te eten. Ze waren er waarschijnlijk niet blij mee dat de mensen hen volgden toen zij een rustige plek opzochten. En dat de Heer Jezus niet leek te kunnen stoppen met het onderwijzen van de menigte. Ze vonden het wel genoeg geweest en zeiden tegen de Heer dat het tijd was voor de mensen om naar huis te gaan. Deze massa mensen voeden? Waar haalden ze het geld vandaan? En hun eigen proviand was eigenlijk nog te weinig voor zichzelf, laat staan voor duizenden mensen... De leerlingen schoten in elk opzicht tekort voor wat de Heer van hen vroeg: in kracht, in geloof en in middelen.

Getuigt het niet van slecht leiderschap om de leerlingen zo tot het uiterste te laten gaan? Logisch dat ze niet zagen zitten wat Jezus van hen vroeg. Hoe kun je voor anderen zorgen als je niet eerst goed voor jezelf zorgt? Jezus vraagt met recht het onmogelijke en de leerlingen valt niets te verwijten.

Jezus laat Zijn volgelingen soms bewust aanlopen tegen hun grenzen. Hij haalt ons uit onze comfortzone. Vaak zijn we pas dan in staat om ons open te stellen voor Wie Hij is en wat Hij voor ons doen wil. We leren afhankelijkheid pas als we ervaren dat we het niet zelf kunnen, dat we zelf met lege handen staan. Durven we het weinige wat we nog hebben, wat op zichzelf volstrekt ontoereikend is, aan Hem over te geven? Zijn we bereid om afstand te doen van onze zekerheid, onze autonomie, onszelf? Dan doet Hij er het onmogelijke mee.

< 5” < Uitwerking 3: voorproefje >
Het onmogelijke wordt mogelijk, als teken van Gods komende Koninkrijk (34, 39-44).

Zijn al onze inspanningen niet zinloos, de bekende druppel op de gloeiende plaat? Zelfs als de Heer ons wil gebruiken en we tot meer in staat blijken dan we dachten, bereiken we daarmee maar een fractie van de mensheid. En ondanks de mooie beloften van Gods Woord, maken we er als kerk vaak niet zo veel van. We schieten hopeloos tekort, wat heeft het allemaal voor zin?

Jezus kijkt verder dan de eigenlijke situatie van het moment. Dat velen zijn onderwijs genoten en dat al deze mensen dit broodwonder meemaakten, was prachtig. Maar daarmee was Zijn Koninkrijk nog niet gekomen. Hoeveel van de 5.000 mannen hebben hun leven werkelijk aan Jezus overgegeven, hoeveel van hen zullen we later in de hemel tegenkomen? Toch reikt de waarde van dit wonder vele malen verder dan we op het eerste gezicht zouden denken. Hier laat Jezus zien hoe het in Zijn Koninkrijk zal zijn, wanneer Hij terugkomt om op aarde te heersen. Daarom laat Hij de mensen als het ware aanschuiven aan een feestelijk banet. In Zijn Koninkrijk worden alle tekorten en beperkingen opgeheven: niemand lijdt dan nog gebrek. Hij zal als een Herder voor de mensen zorgen en hen verzadigen met alles wat zij nodig hebben, ja: met Hemzelf.

Ja, onze inspanningen zijn ontoereikend en de wereld gaan we er niet mee redden. Zelfs met alle ‘wonderen’ die we meemaken wanneer we handelen in geloof, blijft er nog een hoop te wensen over. We staan hopeloos met lege handen. Deze geschiedenis van de broodvermenigvuldiging wijst ons er echter opnieuw op dat het beste nog komt. Zo mogen ook wij de mensen vertellen dat zij Gods Koninkrijk in zijn volheid nog mogen verwachten. Wanneer mensen daar geloof aan hechten, is er een groter wonder gebeurd dan daar op het groene gras van een verlaten streek. Dan is het onmogelijke mogelijk gebleken!

5” Slot

< 1” < Samenvatting >

We kunnen ons volkomen onmachtig voelen bij al het leed dat we zien of meemaken, ver weg en dichtbij. Uit onszelf kunnen we de wereld ook niet redden. Gelukkig is er de belofte van de komst van Gods Koninkrijk. Wanneer Christus regeert op aarde zal er geen gebrek, geen honger of dorst meer zijn. Tot die tijd mogen we tekenen van dat Rijk oprichten. Door als geloofsgemeenschap om te zien naar anderen. Door te geven wanneer we denken dat we zelf niet veel te bieden hebben. Wanneer we ons met onze lege handen afhankelijk weten van de Heer, maakt Hij het onmogelijke mogelijk.

< 1” < Appèl >

Hier wordt een concrete oproep aan de toehoorder gedaan. Op basis van de toepassingsvragen, verwijzend naar een concreet handelingsperspectief in de plaatselijke situatie en/of verwijzend naar deelname aan de Dorcas Voedselactie. Besteed hierbij zowel aandacht aan actie in gemeenschappelijk verband als door ieder individueel.

< 3” < Positief voorbeeld: het verhaal van Janeth, Olena of Petru – zie hieronder>
Jezus heeft ons laten zien dat het Hem om mensen gaat. Grote mensenmassa's, maar zeker ook ieder individu. Elk van deze verhalen illustreert de impact van een zorgzame gemeenschap van christenen, die omziet naar degenen die hulp nodig hebben.

25-30”

Focus: wat wil je zeggen?

Het onmogelijke wordt mogelijk:

- wanneer we met elkaar een gemeenschap van de Heer vormen, die omziet naar de wereld (34-36, 39-41);
- wanneer we het niet langer van onszelf verwachten (30-33, 37-38);
- als teken van Gods komende Koninkrijk (34, 39-44).

Functie: wat wil je bereiken?

De toehoorder put moed en hoop uit de geschiedenis van de wonderbare broodvermenigvuldiging en wordt gemotiveerd om van daaruit concreet om te zien naar mensen in nood.

Verhalen van hoop

Over mensen die (voedsel)hulp ontvangen van Dorcas

Janeth

Janeth (35) is getrouwd, en moeder van drie kinderen. Ze komt uit Olokii in Tanzania. Janeth is een landbouwbedrijf begonnen. Hiervoor kreeg zij via een project van Dorcas een lening. De lening gebruikte Janeth om tomaten te kweken op het land bij haar huis. Met de verkoop van de geoogste tomaten maakte ze een goede winst, waarmee ze het schoolgeld voor haar kinderen kon betalen. Daarnaast kon ze een gedeelte van de winst investeren in haar bedrijfje: ze kocht een aantal geiten. Janeth heeft nu een gemend boerenbedrijf. Janeth: 'Ik ben gelukkig! Mijn kinderen hebben eten en kunnen naar school.'

Olena

In 2014 zijn Olena en haar gezin op de vlucht geslagen voor het geweld van separatisten in Oekraïne. Ze kwamen, net als vele andere ontheemden, terecht in een tijdelijk huis. Een inkomen is er niet en meer dan de spullen die ze hadden meegenomen, bezitten ze niet. Het huisje waarin ze nu woont is klein: het heeft een kamer, een kleine slaapkamer en een kleine keuken. Dorcas geeft Olena elke maand een voedselpakket. Ook heeft Dorcas het huis winterklaar gemaakt en gezorgd voor een gaskachel en een gasfornuis. Olena kan nu voor haar gezin zorgen en de kinderen Kabir, Ilona, Valentina, Ramir en Nikolay kunnen weer naar school.

Petru

Petru woont met zijn vrouw en tien kinderen in Moldavië. Als werkloze moest hij rondkomen van 250 euro per maand. Petru volgde diverse agrarische trainingen en een ondernemerscursus. Met een microkrediet van Dorcas bouwde hij twee kassen, waarin hij tomaten en komkommers kweekt. In 2014 verloor hij zijn hele tomatenoogst door een nieuwe plantenziekte. Petru bleef niet bij de pakken neerzitten en bestudeerde methoden om dit soort ziekten tegen te gaan. Na twee jaar kon hij zijn lening afbetalen. Het inkomen is nog niet voldoende, maar de kinderen hebben elke dag te eten en kunnen naar school.

Praktische handreikingen

Om te verwerken in de verkondiging en/of voor de nabespreking in kleine groepen/huiskringen

Toepassingsvragen

- Wat is onze eerste opdracht voor mensen in nood: hen van geestelijk of van natuurlijk voedsel voorzien?
- De (materiële) nood overtreft vele malen de middelen van de leerlingen. Wij staan ook vaak met lege handen bij het zien van de ellende in deze wereld. Hoe gaan wij daarmee om?
- Al hebben we in eigen ogen misschien weinig te bieden, Jezus vraagt ons te delen van wat we hebben. God zal voorzien, vermenigvuldigen en zelfs overvloed geven. Wat zijn jouw ervaringen hiermee?
- Het wonder vestigt de aandacht op Christus als Messias, Verlosser van Zijn volk en Zijn komende Rijk van vrede en gerechtigheid. Laten zo onze goede daden niet wijzen naar onszelf maar naar onze Heer en Zijn Koninkrijk. In hoeverre herken je dit bij anderen?
- De leerlingen konden maar moeilijk pakken hoe de Heer wilde werken en wat hun rol daarin was. In hoeverre ontgaat ons hoe de Heer aan het werk wil zijn in ons, voor ons en door ons?

Kinderwerkmaterialen

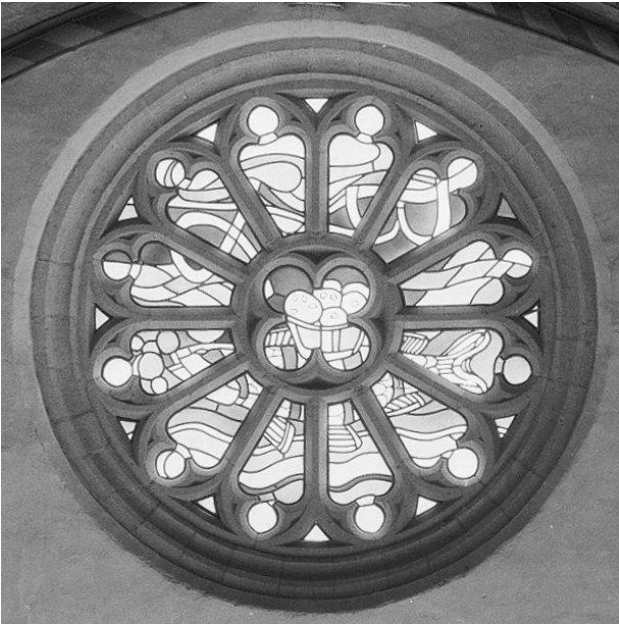
- [Afbeeldingen](#) om het Bijbelverhaal te illustreren.
- [Werkblad](#) ter verwerking van het Bijbelverhaal.

Verbinding met de Dorcas Voedselactie

- Het wonder van de broodvermenigvuldiging wijst naar de Heer Jezus als Messias en de komst van Zijn Koninkrijk waar geen honger meer zal zijn. Door het ondersteunen van zorgzame (geloofs)gemeenschappen wijzen we naar Jezus Christus en Zijn Koninkrijk.
- De Heer Jezus maakte de leerlingen verantwoordelijk voor het voeden van een grote hoeveelheid mensen, al hadden ze zelf vrijwel niets. Met de Voedselactie schakelt Dorcas duizenden vrijwilligers en tienduizenden consumenten in bij het verstrekken van voedsel aan mensen die dat zelf niet kunnen kopen. Een ieder hoeft maar weinig bij te dragen om met elkaar toch heel veel mensen een voedselpakket en hoop te kunnen bieden.

Kijk voor meer informatie over de Dorcas Voedselactie op www.dorcasvoedselactie.nl

Afbeeldingen

Oude Kerk, Amsterdam: [roosvenster](#) van Karla Wenckebach (1970)

Mozaïekvloer van de Byzantijnse kerk uit de 5e eeuw in Tabgha, Israël.
Klik [hier](#) voor enige achtergrondinformatie.

Vijf broden en twee vissen: [meer afbeeldingen](#).

Gedicht

Wonderbare spijziging

Onze Vader die in de hemelen zijt,
wij danken U voor Uw barmhartigheid,
Uw zoon Jezus – geprezen zij zijn naam –
kwam wederom in ons midden staan
en volbracht, als toen Hij op aarde ging,
een wonderbare spijziging.
Wederom, herderloos als wij zijn,
bevonden wij ons in een woestijn.
Geen voedsel bood het berooid gebied,
het elders koopen konden wij niet.
Maar Hij was met ons in dat oord.

‘Geeft hun te eten’ klonk Zijn woord.
Voorts, nadat men te zamen las
de geringe mondvoorraad die er was,
deed Hij ons zitten groepsgewijs,
nam, toen wij zaten, de vergaarde spijs,
zag op ten hemel, zegende 't brood,
brak het, – en wat ternauwernood
had kunnen volstaan voor één gezin,
bleek, toen men het uitdeelen ging,
voor een geheel volk te volstaan.
Grote dingen hebt Gij aan ons gedaan.
Wij danken U voor Uw barmhartigheid,
Onze Vader die in de hemelen zijt.

Martinus Nijhoff
Uit: Verzamelde Gedichten, 1964

Over de auteur

Deze preekschets is in opdracht van Dorcas opgesteld door Hans Alblas. Hans werkt bij Dorcas als relatiebeheerder voor de kerken. Daarnaast is hij freelance spreker, bijbelleraar en geestelijk begeleider (www.omnicus.nl). Hij studeerde aan de Evangelische Theologische Hogeschool te Veenendaal (Bachelor in Theology) en de Vrije Universiteit te Amsterdam (Master in Theology). Hans ontvangt graag uw vragen en opmerkingen. U kunt hem ook uitnodigen voor een (s)preekbeurt bij u in de kerk: h.alblas@dorcas.nl.